

[Søren Hansen]

Der sker lidt færre ændringer, når det drejer sig om arkitektur, billedkunst, teater og film osv., men også her justeres tingene sådan, at vi kan sikre, at uddannelserne er på forkant med udviklingen, og sådan bør det være.

Men arkitekturen er også en del af det, og dér har jeg et lille hjertesuk til ministeren. Én ting er at skabe smukke rammer, smukke huse, hensigtsmæssige bygninger, men det er jo lidt afhængig af, hvordan man er indrettet. Hvis man er handicappet f.eks., så er situationen en anden, end hvis man ikke er det, og jeg har forstået, at man på arkitektuddannelserne ingenting eller kun meget lidt gør for at få fremtidens arkitekter til at tænke på den side af sagen. Det er i hvert fald en af de ting, vi gerne vil pege på eller vil tage op under det kommende udvalgsarbejde.

Men i øvrigt et vel gennemtænkt fornuftigt lovforslag, som vi gerne vil sikre en fornuftig og hurtig behandling.

H.P. Clausen (KF):

Det er i virkeligheden en vanskelig opgave, kulturministeren har sat sig med dette lovforslag ved i et enkelt og rimeligt og overskueligt forslag at lovgive både om undervisning, om styrelse og struktur ved en række kunstneriske uddannelsesinstitutioner med meget forskellige faglige baggrunde og med meget store størrelsesforskelle. Men når det nu skal være, og det har jo så været ministerens opfattelse, så er det egentlig lykkedes ret godt, synes jeg, at få samlet disse tråde i et fælles samlet forslag.

Navnlig, og det vil have betydning for Det Konservative Folkepartis holdning ved den videre behandling af forslaget, lægger vi stor vægt på, at en hovedhensigt med forslaget er, som også hr. Søren Hansen var inde på, at hæve og styrke kvaliteten i uddannelserne.

Jeg skal i dag nøjes med at henvise til en formulering, som jeg er glad for, i indledningen til de almindelige bemærkninger om, at kunst og kultur skal udbredes og udøves i de bredest mulige kredse, men, og her kommer det centrale, en kunst- og kulturudfoldelse, der i kraft af det højst mulige – det hedder vist egentlig det højst mulige, men der står det højst mulige – professionelle niveau kan inspirere og virke som forbillede for det øvrige kulturliv, er lige så nødvendig.

Dette er en klar understregning af kvalitetskravet til uddannelserne. Jeg håber, at ministeren vil lade denne holdning være afgørende ved administrationen af denne lov, som vi står med forslag til, ved udformningen af de detaljerede regler, som skal følge bagefter.

Derfor kan det godt være lidt betænkeligt, at man i medierne i denne tid har kunnet læse, at ministeren har planer om at øge tilgangen til en række af uddannelserne. Det er ikke uden videre i mine øjne en styrkelse af kvaliteten. Det kan jo også få konsekvenser for den økonomi, som det jo ellers i forslaget understreges ikke vil blive berørt af forslaget.

Der er mange forskellige elementer i forslaget, og det kan vi ikke tage op alt sammen ved denne første behandling. Jeg skal nøjes med at pege på, at vi lægger megen vægt på, at de seks musikkonservatorier bevares og sikres, fordi de jo har stor kulturpolitisk betydning for musiklivet i de forskellige landsdele, og jeg er også glad for, at det er den motivering, der er anført herfor.

I udvalget vil vi nøjere undersøge, om disse opgaver for konservatorierne nu også kan løses godt nok med den struktur, der nu foreslås, for det er jo dér, de største forandringer kommer. Det vil vi se på, for vi må have uddybet, hvordan den omfordeling af ressourcerne mellem konservatorierne, der er nævnt i forslaget, skal foregå, og hvordan den kan sikre, at der bliver det nødvendige kvalitetsniveau i alle hjørner og ender af den struktur, som kan blive resultatet af denne lovgivning.

Vi vil også gerne vide, hvad der konkret tænkes på, når der står, at skolerådet på billedkunstskolerne og på konservatorskolen kan blive mindre, end normen i øvrigt er for disse råd. Der er nogle ting her, som vi gerne vil høre nærmere om.

Så en sidste principiel overvejelse. Vi vil i udvalget se på, om strukturen på hele konservatoriområdet for nu at tage et andet af de områder, som vi berører med denne lovgivning, er den rigtige med en selvstændig konservatorskole og en række store sektorforskningsinstitutioner på området.

Vi vil have sikkerhed for, at der virkelig sker en styrkelse af forskningen, og at vilkårene for en styrkelse af forskningen på dette vigtige felt er til stede på en fornuftig måde inden for den strukturramme.